

høj Grad udsat for at sande til. Der har været Tale om en fast Broforbindelse med Land, men en saadan fast Bro vilde skade Øhavnen meget betydelig, idet den vilde hindre Sejladsen i højeste Grad, fordi Fartøjer, naar der var en Bro, kun kunde sejle ind paa den ene Side. Selv om en saadan fast Bro ikke er der, ville Fiskerne nok kunne komme i Land fra en saadan Øhavn, idet den kun vil blive lagt et Par Tusind Alen fra Land. Jeg vil derfor anbefale, at denne Havn ved Anholt bliver anlagt, og at der bliver taget fat saa hurtig som muligt paa dens Bygning, for at Fiskerne ikke alt for længe skulle savne dette Støttepunkt, som vi fra vor Side ønske dem, og som de med saa stor Forhaabning se hen til.

A. Nielsen: Det ærede Medlem for Vejle Amts 4de Valgkreds (N. C. Jensen) gjorde sig den Ulejlighed at referere sin Tale fra før og udtalte saa sin Forundring over, at jeg kunde finde denne Tale tarvelig, men det ærede Medlem kan ikke være saa tungnem, at han skulde have misforstaaet mig i den Grad. Over for, hvad det ærede Medlem refererede, udtalte jeg netop min Paaskønnelse af den Interesse, han nærede for den paagældende Sag, men det var Slutningens aabenbare Tendens, som jeg fandt og finder tarvelig.

N. C. Jensen: Jeg ønsker blot dertil at svare, at min Slutningsbemærkning nærmest gjaldt det, som forelaa faktisk og bevist for os i Fjor, og at det ærede Medlem føler sig kaldet til at forsvare dette, skal jeg overlade til ham.

A. Nielsen: Her er ikke Tale om at forsvare enten dette eller hint, men kun Tale om i Tingets Velanstændigheds Navn at paatale en Fremfærd fra det ærede Medlems Side mod andre Medlemmer og andre Partier.

N. C. Jensen: Jeg skal ganske overlade til det ærede Medlem selv at bedømme, enten det er velanstændigt eller ej, jeg tror, det er en Ting, som den højtærede Formand bestemmer. Jeg har ikke villet benytte denne Sag hverken mod Finansudvalget, hvad jeg udtrykkelig nævnte, eller mod nogen som helst; men har kun henvist til de nøgne Fakta.

K. Kristiansen: Ved Finanslovens første Behandling tillod jeg mig at kritisere en Del af de Bevillinger, som bleve givne til Byggeforetagender og Reparationer

af Statens Ejendomme, og det var da navnlig de store Beløb, som bleve bevilgede til Hovedistandsættelses- og Vedligeholdelsesarbejder ved de kongelige Slotte. Jeg ser nu ogsaa af Betænkningen, at Finansudvalget har nedsat disse Beløb en Del, men jeg mener, at hvis Finansudvalget havde set Tillægsbevillingsloven, forinden det behandlede disse Poster, vare de blevne nedsatte endnu betydeligere. Thi naar vi se, hvad der paa Tillægsbevillingsloven i Aar er opført til disse Slotte, da er det ca. 380,000 Kr., og man skulde da synes, at naar der er udført Vedligeholdelses- og Istandsættelsesarbejder for saa stort et Beløb i Aar, kunde Bevillingerne paa Finansloven nedsættes noget, men i Stedet for se vi, at Udgifterne til disse Poster ere stigende Aar for Aar, og at den Bevilling, der forlanges paa Finansloven, er større end før. Ved at se efter paa Statsregnskabet for 1895—96 staa der opført paa § 19 II. D. og F., altsaa de Poster, som omhandle Vedligeholdelsesarbejder ved de kongelige Bygninger og Haver — idet jeg dog fradrager de Summer, som paa samme Post angaa Lønninger — til Vedligeholdelse og Reparationer med et rundt Tal 337,000 Kr., for 1896—97 309,000 Kr., for 1897—98 292,000 Kr., men til dette sidste kommer, at der efter Tillægsbevillingsloven samme Aar er brugt 128,000 Kr., altsaa tilsammen 420,000 Kr. i dette Aar. Paa den i Aar gældende Finanslov for 1898—99 er der bevilget 353,000 Kr. til det samme Formaal, og saa se vi endda paa Tillægsbevillingsloven, saaledes som den blev forelagt her for nogle Dage siden, at der i Aarets Løb er forbrugt ca. 380,000 Kr., altsaa tilsammen i indeværende Aar til disse Formaal 733,000 Kr. Jeg siger derfor, at jeg synes, at der kunde være Grund til at sætte disse Bevillinger noget ned, men i Stedet for se vi paa det Finanslovsforslag, vi nu behandle, at der er søgt bevilget 374,000 Kr., hvilket er mere end i noget af de foregaaende Aar, jeg har nævnt. Jeg synes, at en saadan Stigning er for høj, og at disse Udgifter, som andrage ca. $\frac{3}{4}$ Million Kr. i et Aar, ere urimelig høje, særlig naar vi tænke paa, hvorledes de almindelige Skatteydere, som skulle udbetale disse Penge, have det med Hensyn til deres Bygninger og deres Vedligeholdelsesarbejder. Man kan ikke gaa igennem nogen Landsby uden at komme til Gaarde, som trænge haardt til nye Bygninger og Istandsættelser, men disse Gaardmænd have ikke Raad til at udføre disse Istandsættelsesarbejder eller at op-